

Η αδιαφάνεια της αμαρτίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Αύτη δε ἐστίν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς. Ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα». (Ιω 3:19)
Υπάρχει μια αδιαφάνεια στην αμαρτία: δεν μπορούμε να δούμε διαμέσου της. Η αμαρτία δε ρίχνει φῶς πουθενά αλλού εκτός από τον εαυτό της. Αναφέρεται μόνο στον εαυτό της και γι' αυτό η ίδια είναι σκοτάδι.

Αντίθετα, είναι στη φύση του φωτός να δίνει πέραν του εαυτού του και ότι φωτίζει γίνεται και το ίδιο φώς μέχρι ενός σημείου. Το φώς πάντοτε διαχέεται. Το φως ποτέ δεν στρέφεται προς τα μέσα. [\(περισσότερα...\)](#)